

la cultura del poble, com era en Joan Amades, que encara les podem recordar.

Aquí s'ha fet un recull de cançons i estrofes que abans les mares les cantaven als seus fills i d'altres que eren conegudes i interpretades per la quixalla que en tot moment en feien un joc.

NING, NANG

-Qui s'ha mort?
-L'avi Porc.
-Qui l'enterra?
-L'avi Berra.
-Qui se'n riu?
-La perdiu.

~~~~~

Arri arri tatant
anirem a Sant Benet,
comprarem un panellet
per dinar, per sopar;
per en Jordi no n'hi ha.

(es feia amo el nano assegut
damunt la cama com si fos un
cavall).

~~~~~

Ball manetes
toca galtetes,
toca-les tu,
que les t'ens boniquetes.
La ball, ball
la cueta de la gallina;
la ball, ball
la cueta del nostre gall.
Nostre gall és cantador
canta de dia, canta de dia
nostre gall és cantador
canta de dia i de nit no.

(es canta mentre es fa picar
de mans).

~~~~~

A, B, C

la pastera ja la sé.
Si hi ha pa me'l menjaré,
si hi ha coca jo també,
si el pare m'hi atrapa
fugiré com una rata
si la mare no m'hi vol
fuiré com un cargol.

~~~~~

Demà és festa
Sant Josep la fa
agafa l'escopeta
i se'n va a caçar.
Tira un tiro,
mata un pardal,
vestit de general;
passa Santa Anna
tocant la campana,
passa Sant Magí
tocant el violí.

~~~~~

CANÇONS QUE VENIEN A SER UN JOC.

Olles, olles de vi blanc
totes són plenes de fang,
de fang i de maduixa,
gira caduixa,
qui es girarà?
la Marta serà!

(es feia ball rodó)

~~~~~

Una plata d'enciam
ben amanida, ben amanida,
una plata d'enciam
ben amanida
amb oli i sol;
sucarem un tros de pa
pel qui toqui, pel qui toqui,
pel qui toqui amagar.

~~~~~

La gallina ponicana
pon un ou cada setmana;
pon, i un; pon, i dos
pon, i tres; pon, i quatre;
pon, i cinc; pon, i sis;
pon, i set; pon, i vuit;
pon, i nou; pon, i deu;
la gallina de la Seu
duu que amaguis sant peu.

(es canta asseguts a terra i
amb les cames esteses que es
van arrencant quan el rei
del joc les toca).

~~~~~

Com ell és tan bon home
en Pere Gallari
se'n duu tota la xeixa,
la xeixa de per qui.

Que l'amor
que la vi
marxant
que en Pere Gallari,
com vares tu morir.

Se'n puja dalt d'un arbre
(...) -segueix-

Segons en Joan Amades aques-
ta cançó és molt popular a
França i diu que era força
cantada i ballada pels bos-
querols de les Guillerries en
el segle passat introduïda
per bosquerols francesos.

Se'n podrien posar moltes
més però ni tenim espai ni
tampoc és aquest l'objectiu,
només es pretén que entre to-
ts salvem una mica aquesta bo-
nica manifestació de la nos-
tra cultura popular: les can-
çons, variades i distretes, que
els avis i mares ens havien
cantat i ensenyat.

Les mares encara les saben
i les poden ensenyar i conti-
nuar dins aquestes tradicions
que cal mantenir per a no dei-
xar-ho de ser. (3)

Àngel SERRADESANFERM

(1) JOAN AMADES; FOLKLORE de Catalunya. Cançoner (Cançons-Refranys-Endevinalles). Ed. Selecta. Barcelona.

(2) Són moltes les variants que es troben d'aquestes cançons ja que tothom les adapta a les seves conveniències o realitats.

(3) Agrairia que aquell que conegués aquestes cançons i les recordés, me les fes arribar per a fer-ne una recopilació. Gràcies.